

O PROBLEMĂ VITALĂ: ORGANIZAREA TRANSPORTURILOR FORESTIERE

de ING. V. BIVOL

DIN TOT COMPLEXUL economiei forestiere, în timp de pace, s'a dat cea mai mare atenție exploatării și comercializării produselor lemnoase, iar problema perfecționării transporturilor a rămas pe ultimul plan al preocupărilor.

Numai războiul actual a evidențiat pe deplin ce importanță au transporturile pentru economia generală a Țării.

Experiența ultimelor războaie a dovedit că pe lângă distrugerile inerente, războiul prezintă și un fenomen pozitiv, căruia știința și tehnica îi datorează un impuls enorm, din pricina străduirilor supreme ale colectivității naționale, pentru a perfecționa toate mijloacele, în scopul obținerii victoriei.

De altfel, războiul modern, în ultimă analiză, nu este altceva decât tot o problemă de transporturi, fiecare participant căutând a pune pe inamicul său într'un dispozitiv de luptă, unde posibilitatea inamicului, de a transporta trupe și material de război să fie slăbită, desorganizată, aducând apoi, în mod inevitabil, prăbușirea rezistenței, așa cum s'a întâmplat în războiul trecut cu puterile centrale, nevoite să facă față transporturilor pe două fronturi, depărtate la mii de kilometri. Iar succesele Germaniei în războiul actual se datorează scurtării liniilor operative și deci intensificării posibilităților de transport.

În ce privește transporturile forestiere, nu este încă în deajuns cunoscut pericolul ce prezintă, în timp de războiu — slăbirea acestor transporturi, într'o țară ca România, unde pădurile prezintă o sursă vitală — nu numai în ce privesc veniturile Statului, dar și pentru existența însăși a populației, dela munte și coline.

Pe lângă folosirea directă a căilor de comunicații forestiere, cum aceasta a avut loc în actualul războiu, la căile ferate forestiere ale Fondului Bisericesc dela Moldovița și Falcău întrebuințate de armată, cu mare succes, pentru operațiuni militare,

transporturile forestiere au deservit interesele armatei în formele cele mai multiple și slăbirea acestor transporturi ar însemna ca armata să fie lipsită de lemne de foc în timpul iernei, de materiale lemnoase de lucru, necesare pentru cantonamente, poduri, fortificații, arsenale și ateliere.

Nu mai puțină înrâurire ar avea scăderea transporturilor forestiere asupra economiei generale a Țării.

Fără mijloace de transport, produsele lemnoase ar rămânea neexploatate, sau vor da loc și la cazuri mai grave: putrezirea și deprecierea materialelor lemnoase exploatare și încă netransportate.

Această slăbire a transporturilor forestiere ar produce deci dezastre financiare pentru instituțiile noastre naționale a căror producție economică se bazează pe valorificarea produselor lemnoase, extrase depe terenuri unde se folosesc căi de transport mai complexe, cum sunt C. A. P. S.-ul, Fondul Bisericesc din Bucovina, Reșița, Comunitatea de Avere Caransebeș și toate domeniile păduroase particulare din regiunea Carpaților.

Se poate deci ușor închipui, câte greutateți financiare și dezastre ar procura economiei Țării oprirea transporturilor forestiere la aceste instituții, care dețin sursele principale de producție forestieră.

Nu trebuie uitat că situația noastră economică forestieră este agravată printr'o exploatare nemiloasă în timp de pace, a masivelor noastre dela câmpie.

Este o tragedie a silviculturii românești, desbătută până acum pe larg în literatura noastră de specialitate, dar a cărei concluzie practică este că pădurile câmpiilor fiind epuizate, toată greutatea cade asupra masivelor dela munte. Inșă aceste masive nu se pot valorifica decât prin organizarea și susținerea mijloacelor complexe de transporturi, iar orice slăbire a lor sau a cadrelor de specialiști, care le deservesc, va aduce incalculabile pagube pentru Țară.

Nu trebuie uitat că și alte ramuri ale economiei ca: agricultura, minele, industria metalurgică, etc., se vor resimți odată cu slăbirea transporturilor forestiere.

La fel, exploatările miniere și industriile metalurgice sunt legate de căile forestiere, care formează la munte accesul la zăcămintele miniere.

Este fapt cunoscut de toți în Bucovina, că alimentarea

populației dela munte, în timpul iernei, nu se poate face, decât cu ajutorul căilor ferate forestiere ale Fondului Bisericesc.

În ce privește populația dela orașe, se pot închipui urmările, la care poate duce lipsa lemnelor de foc și lucru în marile centre populate ale Țării.

Dacă neglijarea transporturilor forestiere aduce enorme pagube economiei Statului și grave prejudicii populației, în schimb o atenție și sforțare în ridicarea nivelului de transporturi, în timp de războiu, poate aduce o îmbunătățire, de care se va folosi și economia după războiu.

Intr'adevăr, intensificarea transporturilor forestiere va impune ridicarea nivelului tehnic al lucrărilor și va duce la modernizarea transporturilor, găsindu-se soluțiile cele mai practice și adecvate condițiilor locale.

Executarea căilor ferate forestiere proiectate și necesare exploatării normale în munții Carpaților, electrificarea unor linii de comunicații, motorizarea transporturilor, întrebuințarea gazogeneratorilor, cu întrebuințarea lemnului, ca producător al energiei de transport, perfecționarea transportului pe apă și pe drumurile de iarnă, — sunt atâtea probleme care au așteptat până acuma rezolvarea lor în România.

Asigurarea plasamentului larg a materialelor lemnoase, pe lângă prețurile avantajoase ale pieței de războiu, vor permite să se facă investiții noi, iar ca mână de lucru pentru construcții de căi de transporturi forestiere, vor fi cu folos întrebuințați prizonierii de războiu, aceasta bine înțeles, cu condiția ca toate cadrele noastre de specialiști la transporturi, cum și căraușii dela coline, să fie mobilizați pe loc, iar maximalizarea prețurilor la materialele lemnoase să vizeze numai înlăturarea speculei și să nu atingă nivelul vital al rentabilității întreprinderilor forestiere.

Sperăm că odată cu impulsul dat de satisfacerea cerințelor impuse de războiu se vor risipi unele prejudecăți, care mult au dăunat în trecut dezvoltarea tehnice și modernizarea transporturilor forestiere.

Va dispărea mentalitatea, susținută de politicianismul veros, care împiedică construirea de noi căi ferate forestiere sub cuvântul că construirea lor ar lipsi populația de câștiguri prin executarea căraușiei primitive cu carul.

Această mentalitate primitivă, susținută în mod artificial și

interesat de politicieni, va dispărea în urma eforturilor impuse de războiu.

Se va ridica nivelul industrial al Țării, se vor moderniza transporturile forestiere, iar țărănul nostru dela munte va căpăta locul său firesc în industria forestieră.

Războiul va impune pătrunderea tehnicii și industriei în acele ramuri a economiei naționale, care au rămas până acuma în stare de primitivism.

Datoria noastră a tehnicienilor este de a prevedea din timp aceste transformări, ce va aduce războiul și a li se da o îndrumare, formând totodată cadre de specialiști autohtoni, capabili de a face față problemelor, ce vin cu pași repezi spre noi.

Ing. V. BIVOL